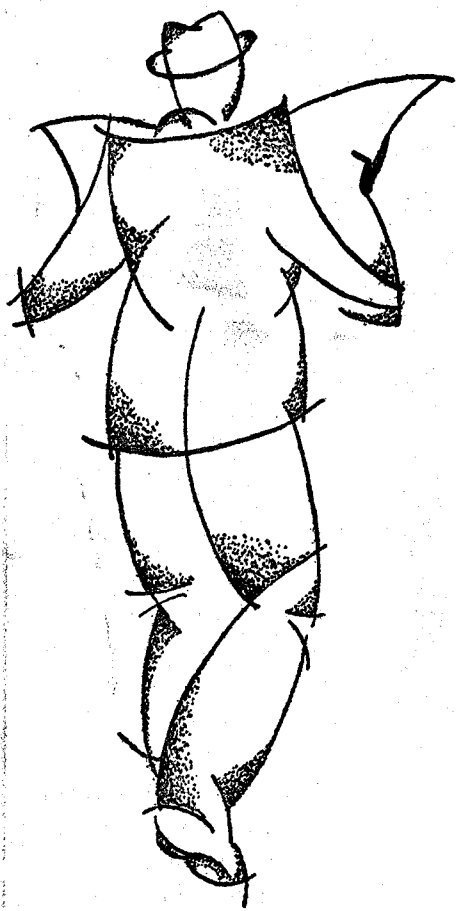

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA **SEMANAL** ◆

sumario

CARAMELLES.—CRÓNIQUES D'ORIENT, per JOSEP GILBERT.—BAILES (Al Sport), por SUSPENSO; (Al Casino), per BROU.—L'ANADA AL CASTELL (El Dijous Sant), per CHYKY'S.—LA FUGIDA DE LA JOVENTUT, per JOSEP BRÚ.—ESPORTS.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—SANT PERE DE RODA, FULLETO per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 21

FIGUERAS

Miércoles

23 Abril 1930

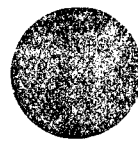
Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPREMTA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

C A R A M E L L E S

En corrandes optimistes han desfilat per la nostra ciutat els tradicionals cantors de la florida Pasqua. Les veus són noves. Els homes, també. Mes no les cançons, que ja festejaren les orelles atentes dels nostres avis.

"El qui en porta la cistella,
ja en sabeu que és bon hereu.
Més s'estima la minyona
que tots els ous que n'hi dareu."

Es d'aplaudir aquesta costum tan típica de la nostra terra, avui més que ahir; avui, que les noves corrents de la vida, més pràctiques, més positives, més prosaïques, desterren els tresors folk-lòrics amb una esterilitat absoluta de sentiment.

Les caramelles, però, resten encara, com un llegítim ressò de la poesia popular. Les seves arrels es fonen en els més profunds antres inescrutables de la Història. Perxò, al sentir de nou en els llavis afinats de nostres concitadans aquelles cantúries no exentes d'harmonia:

"El qui en porta la cistella,
ja en sabeu que és bon hereu..."

ens apareix amb malinçònica delectança la visió interior de la nostra infància benhaurada, tresor d'insòmnia, niu de pensaments d'atzur, i recordem l'emoció amb què esperàvem reveure les roges barretines i les cares severes i estirades d'aquells homes misteriosos que, al voltant del pal coronat per la ben guarnida cistella, commemoraven ritualment la Santa Resurrecció.

Cròniques d'Orient

Gizeh: I) Una excursió a les piràmides

per JOSEP GIBERT

II.

Cert, les piràmides són interessants. Hi ho són més pels records que elles evocuen. Segles d'història reviu en elles i per elles. Es veu com a través una llum, els temps reculats en que elles foren bastides a la glòria d'un faraó. La llarga sèrie de dinasties graviten a l'entorn d'elles com el punt centre de la civilització egípcia, com el més vell monument de l'art faraònic, es desenrotlla en un despertar brusc del passat. Després venen els conquistadors, aquells de la Pèrsia i aquells de la Síria, aquells de Grècia i aquells de Roma. L'esperit recorda els Ptolomeus, les llegions de Pompeu i les d'Antoni, les hordes fanàtiques sortides de la Meca, després els cavallers de les creuades, i per fi els veterans dels exèrcits de la República, aquells que enardits pel mot sublim de llur general desferen davant els tres colossos de l'antigüetat la cavalleria dels

mamelucs.

Aquesta acumulació ordenada per un faraó a l'entorn de la cambra que tenia de servir-li de tomba, sembla fabulosa. El misteri que plana damunt els mitjans empleats per la construcció grandeix encara més la faula. El geni d'aquests homes, d'aquells que feren executar i dels que executaren aquests colossals hipogeus, resta impenetrable. Es sent aixafat per aquesta obra de granet que ha desafiat al temps i als destructors.

Els colossos de Memnon, que són a Luxor, han perdut llur grandesa perquè la verdor ha envaït el sol damunt el qui ells s'aixecaven. Als monuments de la antigüetat egípcia els cal la sequetat de la sorra. Sols el desert els hi convé com decorat. Les masses de pedra sots aquest gran sol de foc, sols s'armonitzen amb la sorra daurada o enrogida

per ell. Les piràmides han quedat fora dels dominis del Nil. El fang fertilitzant no s'és pas arribat fins a elles. Com en el temps en que foren bastides, elles reposen sempre damunt dels roquicers de granet coberts per les sorres del desert. Darrera d'elles s'extén sempre la immensa plana ensopida.

I per tant, allà, en aquest límit de dos móns, el desert i la plana verda, al peu d'aquest turó roquicós, que soporta els més cèlebres monuments del passat, especuladors s'hi han afanyat a construir-hi, sense preocupar-se de la llegenda antiga i de la grandesa del lloc, un hotel on les joves "misses" troben a les cinc, l'imprescindible té, i els joves esportmens, el tennis on poden practicar-hi llurs muscles i llur traça. El progrés respecta. Una societat industrial, no demana ja un temps la concessió d'un funicular que portés al cim de la gran piràmide?...

Dedicat a la senyoreta

Mercè Gironella

per RAIMA

Damisel·la temptadora,
d'esguard dolç, boca de mel.
No em feu patir en debades
amb vostre riure de cel.

Serena, bella i gentil,
sou la flor per mi estimada.
Única flor entre mil
del jardí, que a mí m'agrada.

Si jo em pogués envanir
de rosar-vos tot ple el cor,
el viure seria per mí
un paradís lluminós.

Amiga del bell somriure,
que el dolç amor enceneu:
la poesia del viure
en vostre cos exorneu.

Port-Bou, març 1930.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueras

BALLES

por SUSPENSO

En el Sport, el día de Pascua

Por nada del mundo me quito mi puesto,
estando seguro y firme del pulso;
sabida la fiesta, me siento dispuesto
hacer la reseña que tuve por uso.

Ni rachas de amores, ni trastes de oficio,
ni trochas, ni trolas, me sacan de quicio.

Vosotras hermosas, sabéis que mi pecho
oscila en las olas de piélagos inmenso;
vosotras ufanas, cual rizo de viento,
lleváisme muy lejos, hasta el firmamento.

Obscura la noche, radiante deviene;
el cielo aparece de estrellas brillantes,
divinas, fulgentes, rosario de nieve
con fondo azulino, de azul cambiante.

De pronto se animan, perfiles, color,
chispean bonitas las hermanas Poch,
Maria Carreras, no vemos Papell,
Lolita, ella sola, de aroma y clavel.

Cercana, amorosa, se arrulla Cusí,
Raurich su amor siente, amor de David.

Trigo de amapolas, las mamás parecen,
espigas granadas que se reverdecen.
Reviven los tiempos que las estimaron;
son las flores madres de los tiernos tallos.

Vamos a las hijas,... que hemos de bailar.
¡Qué gesto y qué gracia la de Mari Homar!
Luisita López hace tintilar
la luz de sus ojos, con su rutilar.

Baila ruborosa una Carmen Reig,
la apoya en sus brazos, apuesto doncel.
Esbelta, muy bella, Eulalia Ventura
diosa de templo, pagana hermosura.
Sus mórbidos brazos de suave marfil,
se mueven gráciles, cual palma gentil.

Un cacho de cielo, sonriente mañana,
la noche se aparta, Elvi Bassagañas.

Gira como pirueta una alegre huri
Pepita Costa, flor de carmesí.

Serena olímpica, danza una reina,
Jacinta Lloveras, con sonrisa tierna.
La Rosa fragante, de rumboso portel...
Salleras soberana, dije tu nombre.
Una visión cercana, de realidad,
mi atención detiene: Fábrega Caridad.
Entre los danzantes diviso la hermana,
hermosa gacela, Catalina Fábrega.

Ave ligera, blanco cisne Lagresa;
en el mundanal ruido, alas despliega.
Bella, de su regia elegancia exquisita,
destaca velada, Cusí Margarita.

Más astros de luz en la visión se funden:
Bonaterra, Vila, Alvarez, Ferrer.

Muñequitas lindas, bellas de soirée.
Thomás (dos hermanas), Martí y Oliver.
Vandellós, Rodríguez, Lolita Lagresa,
tres doncellas dulces con el alma griega.
Inglesita rubia, llamada Ferrer,
qué consuelo siento de poderte ver.
Está muy cercana de sus amiguitas,
con su risa blanca, Coll Monserrátina.

Agil, vivaracha Pilar Estradera,
brilla como todas entre las primeras.
Algo apartadita percibo Bassols,
Pilar que me encanta por el arrebol.
La flexible línea, cuerpo alabastrino,
Espigulé Sara, color ambarino.

Dos bellas hermanas de rostro feliz,
pareja de Rubens, podemos sentir,
al verlas perfectas, cual perlas lucir
el nombre de Fages, sonoro decir.

Y a la orquesta vamos, por punto final,
eran ellos «jaces» de albo angelical,
pero armonizaron, singular manera,
los acordes locos de la jazz-banera.

El conserje pronto, todo el personal,
servicio esmerado, bulla colosal.
Un descuido puedo ahora tener,
de ser ello cierto, beso a V. los pies.

Al Casino

per BROT

Ball de la mona (Pasqua)

Aquesta mena de balls sembla que
haurien d'ésser amb monades, i res,
tothom ben serió, car la mona es va
quedar a mig camí.

Esllanguiments enternidors; angoixes
per veure amb qui podrem ballar. I tot
per l'istil; cabòries i més cabòries que

et fan entristir, si no fos per aquella cobla que des de dalt de l'escenari te les desgrana sense gaires embuts i forsa corda.

I encara que no vulguis, sentint tocar, tens de ballar, si és que tu també no et sents músic i et decideixes també a tocar... però el dos.

I com que "mai serà valent qui se'n vagi de repent", vetaquí que un hom amb el llapiç als dits, començà una petita llista d'engrescadores pomelletes d'aquelles que no esperen més que el bes acaronador del sol per badar-se i embellir-nos amb llurs suaus perfums.

La Teresita Pi tenia un caire tan dolç que em feia somniar fins la lluna de València; la Purita Pintor, la veia com en somni del paradís musulmà. Carme Rodríguez, parlava més pels ulls que

no pas amb la boniquesa dels clavells que li marquen la riallera boca; Sump-ta Bastons colpia també més amb el seu bellugueix que no pas mil estrelles rutilants; Remei Cano, era un encant de veure; Teresita Margall convidava al record de les deeses gregues fetes de marfil i pastes brillants; Elvira Bassaga-nyes fou el gentil "mancebo" dels romàntics exaltats; Juanita Marín... ah!, Juanita Marín...; Florentina amb el seu repertori abundós, fluent i suggestiu que tan-tes voltes ens atrau i amb la rialla frec de llavis, i Pepita Trias portava la mag-nificència d'una flor prometedora.

—Quines mitges més bones. D'on són?

de can MONELL

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can MONELL

Carme Quintana.

Vorejant, la Soler i la Pujades, buscant farigola.

La Marieta Costa havia perdut en Lluís.

La Margarita del mateix cognom era acompanyada per persona de seny.

La Rosita Torrent no va volguer dir-me res en tota la tarda. Buenol, ja les acabaràs.

La Caterina Carberol i la Maria Soler es passejaven soletes. Això que ho feia? Havien perdut el xicot.

La Margarita i la Teresita Margall passaren el rato amb els Quimet i Pauet respectivament.

La Imelda Illa estava una miqueta capficada. Li deu haver passat algun «desingust» amb aquell fulano.

La Teresita Pi i la Carme Plujá, dues boniqueses que es feien acompanyar pel secretari.

Angels Solá, Lolita Chantier, Laieta Ventura i P. Ferrer se'ns escurriren de vista. Es veu que quelcom els hi manava la pressa.

La Purita Pintor, amb la seva riallera voltava conquistant.

La Juanita Marín, la Siseta Nierga, l'Anita Navarro, la Trini, la Riteta Colls i la Maria Xutclá, feren mala careta tota la tarda. Es clar, tenien intenció de casar «cotolives», però ni una.

A l'últim ens trobem amb la Consuelo Poch cap al ranxera. Què cercava? Ella ho sabia.

Acabem per aquest any, que és tard i vol ploure.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados

Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

L'anada al Castell

EL DIJOUS SANT

per CHYKY'S

Un, dos; un, dos, i anar pujant; i amunt, al alet de la carretera. Quan som a dalt, mirem a baix. Una llarga corrua de gent, que semblen formigues. Cada vegada creix més. Bal, penso, avui sí que hi haurà feina.

Ja som a dins, al Castell; les primeres rialleres que veiem són la Isabel i la Marcó, que caminant esperen l'hora de trobar en Mas.

Més enllà la Maria Jordà i la Maria Canela feien el «cinc del negre.»

I avall, com l'aigua, anem filmant totes les damisel·les guapes que trobem.

L'Eulària Pi, ella tan espavilada, vol-

tant, que voltant.

Carme Thomas, esperava al «Puen-te», però ell, «nanis».

Després un pomell de la garba del Ramblejant: Carme Rodríguez, Rosita Copa, Mercè Puxant, Remei Cano, Rosita Gibert i Rosita Castelló.

Més tard baixo a les quadres i heu's aquí els animals que de nom hi havia.

«Sudorífica, Sudoriente, Menguera, Menguero, Menguerina, lillieja, liebre, juzgador, Vertijero, Vedina, Vadamiento, Vedador.» Prou, sortim.

En sortir-ne ens trobem amb les sim-pàtiques Alberta Trulls, Rosita Geis i

Llibreria

Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

BANCA ARNÚS

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS ♦ Fundada en 1846

Capital 10.000.000 de Ptes. completament desemborsat

Barcelona

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Rellotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, núm. 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá

Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) — Figueres

BANCO de FIGUERAS DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figuères (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

- :: - BANCO DE LA UNIÓN MADRID - :: -

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la Lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

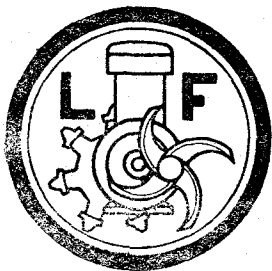
Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

La fugida de la joventut

Ronsard—el poeta francès—en una oda lírica molt bella, descriu els sentiments de que és pres quan retorna a la seva vila natal després d'un llarg allunyament.

Ell interroga els roquicers, els arbres, els afraus i les ondes que ell conegué llavors, que siguent infant, i ja amb ànima de poeta, els estimava per sobre tot; ell veu que no han canviat d'estat ni de forma, mentre que ell s'ha anat transformant de mica en mica.

Els seus cabells han emblanquit, els seus trets s'han arrugat, els seus ulls han esdevingut opacs, i els seus pobres membres són flonjos i flexibles.

I ell remira els roquicers, vells com el món i la fatalitat. Res ha canviat en ells.

I ell remira els arbres. Ells són sempre verds i llur fullatge és més espès que mai.

I ell remira els afraus que abans l'espaordien; ells tampoc han canviat.

I ell remira, en fi, les ondes clares que s'escolen apacibles dins el llit d'un torrent. Elles sempre es renoven, llur escuma va a perdre's allà on mai més se'n torna, però ella somriu sempre, i això és lo que acaba d'enfonçar al poeta en una tristesa profunda.

Roquicers! Arbres! Afraus! Ondes! Vosaltres que respireu el perfum de l'eterna joventut, vosaltres que veieu als homes renovar-se sense parar, quin és el vostre secret!

Els ulls dels homes bé volen penetrar el vostre misteri; ells, però, no hi arribaran mai. Jo he demanat als poetes llurs ales d'or i d'atzur per volar dins les regions ideals a la recerca de llurs quimeres. Res ha apagat la meua sed de sondejar el vostre sempiternal secret.

Tot es transforma en els homes; tot envelleix, tot s'arruga.

S'arriba un moment, cap a la meitat de la nostra existència, en que s'agafa por, una por cervical, espantosa. Es l'edat madura que comença; són les malalties, les malhaurances i el temor a la mort que comencen a excitar dins l'ànima temerosa de l'home terribles obsessions.

No cal dir que res dura ací baix, i que quan s'esdevé vell, tots aquests anys de primavera, aquests anys de felicitat i de joia no existeixen sols que baix la forma de records confosos i vagues, que s'hi

pensa amb pena.

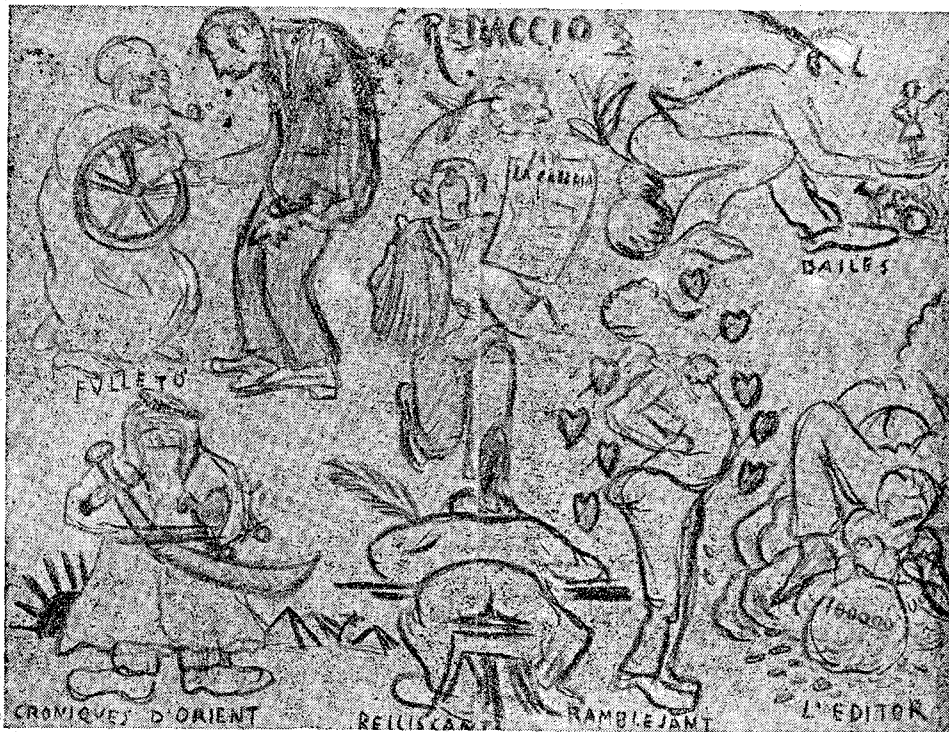
I melancòlicament es filosofa això que no és més i que no serà més.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

per JOSEP BRÚ

Tal i com ens veu des l'illa Naxos el nostre amic i col·laborador Josep Gibert, membre de la Comissió d'Investigació arqueològica catalana a Orient

Recordem, amb la publicació d'aquests dibuixos, que tenim les planes obertes i a disposició de tothom qui desitgi col·laborar-hi dins el ram de la caricatura o el dibuix.

ESPORTS

Diumenge passat i ahir, al camp del R. C. D. Espanyol, de Barcelona, jugaren l'Atlètic Fortpienc i la nostra Unió Sportiva; quedant empatats a 2 gols en el primer partit, i sortint guanyador per 1 a 0 l'Atlètic Fortpienc en el segon encontre.

Glosari d'esports

Consumatum est! L'Unió ha sigut vençuda a la fi! Però vençuda honorablement. Per un gol a 0 després de dos partits aferrissadament jugats... i quan menys ens ho esperàvem. Deu minuts abans de finalitzar el primer partit, l'Unió anava al davant d'un gol, i una mala jugada de nostre porter—que tantes victòries ens ha donat—ens prenia el dret de participar en el campionat d'Espanya. Després vingueren les llessions. En Mas, el capità, i en Carreras que no poden jugar el segon partit. Els sovintejats desplaçaments... Els seguits partits de campionat... No era res d'estrany que l'Unió fos vençuda! Ja s'havia fet massa esforç. Calia la força d'un tità per a suportar un campionat en el qual ha jugat Figueres contra tot Catalunya! Sí, senyors. Contra tot Cata'unya! Contra tots els clubs i contra la Federació, que això és el més sensible.

No hi hauria dret a fer intervenir al Fortpienc en aquest campionat amateur. El Fortpienc no figurava en la llista de Clubs amateurs. El campió de la província de Barcelona era el Poble Sec i aquest havia estat eliminat pel Figueres seguint proclamat Campió de Catalunya.

Perquè doncs s'hi ha hagut de barrejar el Fortpienc?

Per centralisme. Per conveniència de la federació catalana. Perquè no els convenia de cap manera que els partits del campionat d'Espanya corresponents a Catalunya tinguessin lloc fora de Barcelona. Perquè varen fer-nos enfrontar amb el Fortpienc, que no és altra cosa que una sucursal d'altres Clubs barcelonins, que inscriu els seus jugadors professionals per a després vendre-se'ls als altres clubs. Es creien que el Poble Sec era poc pel nostre campió i es pensaven que el Fortpienc ens eliminava rodonament. Així i tot, han estat a frec de que tots els seus projectes anessin en orri. Ha calgut—per anular el Figueres—fer-li jugar un partit en un camp d'herba, completament inconegut dels nostres i ben conegut del Fortpienc per haver-hi jugat alguns partits. Ha calgut robar-nos el mentat partit per falls equivocats d'un àrbitre a qui tothom judicà parcial a favor del Fortpienc. Ha calgut fer-nos jugar un altre partit en el mateix camp obligant-nos a un altre desplaçament. Ha calgut fer-nos malbé nostre millor defensa i per fi, ha calgut un xut de «xamba» que rebot el pal llensat des de gran distància per fer-nos sucumbir i per que ells sortissin amb la seva.

L'Unió s'ha portat heroicament!

No podia esperar-se millor actuació.

Ha sortit vençuda, però no per un equip, sinó per totes les forces esportives de Catalunya conjuntades contra de ella.

Una salvetat. El públic. El gran públic que està al marge de totes aquestes intrigues i que sols va al camp a veure jugar a fút-bol, va adonar-se ràpidament de la martingala federativa i es decantà en els dos partits favorable a nostres colors! Vagi, doncs, al gran públic barceloní la nostra més sentida admiració.

No anem al Campionat d'Espanya per malavolència federativa... per egoismes... per mercantilisme, però Figueres sabrà demostrar palesament a tota l'opinió catalana que té equip de sobres per a vencer al Fortpienc noblement... i no de justesa.

La derrota no ens ha de fer mancar l'entusiasme. Nostres jugadors es mereixen un homenatge popular. El dia que surtin al nostre camp novament, cal que tot Figueres esportiu hi sia present i els faci mostra de l'homenatge que es mereixen.

—Vols comprar-te un vestit, dius?

Després ves a can MONELL

que et vendran el adornos.

EL PARTIT DEL DIUMENGE

Fou un partit força interessant, que va merèixer l'aplauso del nombrós públic que acudí a can Ràbia.

A les ordres de l'àrbitre Sr. Soler, els equips s'arregleraren la següent manera: Fortpienc: Rodríguez-Sanfeliu, Grau-Rodríguez, Benedetto, Martí-Blasco, Santos, Capdevila, Frasset i Vidal.

Unió Sportiva: Brú-Santamaria, Noguera-Medina, Bosch, Madern-Carreras, Mas, Pinadell, Jordà I i Jordà II.

Comença el partit amb una forta pressió figuerenca, que acaba amb un xut de Mas que bloca Rodríguez.

El Fortpienc avança i dona ocasió a que la parella Santamaria-Noguera es

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

MUEBLES

FIGUERAS

llueixi amb gran manera, sobretot en Noguer, que actua amb molta seguretat.

Van uns deu minuts de joc, i una combinació entre mitjos i davanters figuerencs, acaba als peus de Jordà II, qui llença una canonada marca «Quico» que deixa al porter distret.

Aquest gol dóna més interès al partit, i veiem com tan aviat el perill és a la porta figuerenca com a la del Fortpienc.

Un petit batibull davant la porta de Brú, i hom sent el pito del refli. Tots els jugadors queden parats sense saber quina decisió pendrà l'àrbitre, i aquest fa tirar freekick contra el Figueres. El públic obsequia amb una bronca «cañón» a l'àrbitre. El tira Benedetto, directe a gol i aconsegueix l'empat a despit de Brú que ha fet un ràpid plongeon, però la bala li passa per sota el ventre.

L'empat dóna més alicient al partit, jugant-se una mica massa dur, sense que el Sr. Soler faci res per evitar-ho.

En pocs moments, Mas i Carreras tenen que passar per el botiquín, de resultes de les carícies rebudes.

Una escapada de Carreras i centre d'aquest a Pinadell que l'adelanta a Mas, qui afusella el segon gol pel seu equip.

Els unionistes jugen amb molt d'entusiasme, dominant intencionalment als seus contrincants. Una internada de Carreras qui avança de dret a gol, surt el porter i s'apodera de la bala, però Carreras li pren i llença un centre ras que Jordà II remata a kik, perdent una immillorable ocasió de marcar.

Ara són els del Fortpienc que avancen, i una vistosa combinació de la seva davantera acaba amb un xut fort de Santos que el pal rebutja; s'arma altre batibull davant la porta de Brú, però Noguer allunya el perill; finint seguidament el primer temps.

Comença la segona part amb un fort domini del Fortpienc, però Santamaria i Noguer estan de bones i no passa ni una mosca.

Tot el segon temps és jugat amb força incorrecció, tocant les de rebre als nostres «nanus», ja que llevat dels defenses i de Bosch, els altres no saben pas fer-se respectar. Carreras reb una coça a la cama i té que retirar-se per fins gairebé al final del partit. Mas, s'aguanta ben be

per fer acte de presència i recomanar serenitat als seus.

En ple domini del Fortpienc, l'àrbitre castiga amb freekick a Santamaria i Bosch, que han clos a Frasquet. El tira Benedetto i Brú el para, però amb tan mala sort, que li escapa la bala de les mans entrant a dintre gol.

Falten 10 minuts per acabar el partit, i Jordà II intenta algunes avançades que no són aprofitades pels altres davanters; Medina, Bosch, Madern fan un gran esforç i porten tot l'equip davant la porta del Fortpienc.

Per dues vegades Jordà II escapa decidit a gol, però l'àrbitre anul·la les avançades pitant fauts que són comesos però que Quico sab esquivar; amb el retard a què li falta el senyor Soler sense donar-se'n compte, perjudica amb gran manera a l'Unió.

Un minut abans d'acabar, i es tira l'últim corner contra el Fortpienc sense haver-hi res de nou.

L'actuació de l'equip nostre ha sigut bona, però la mala estrugança, ha fet que a Brú se li escapessin dues bales que mai més no li escaparien. La defensa ha sigut lo mellor de l'equip, junts amb Medina i Jordà II.

L'àrbitratge força dolent.

El públic molt nombrós, s'ha arribat a entusiasmar. Val a dir que el partit ha sigut jugat amb molta braó per les dues parts, i això ha fet que hi hagués molta emoció.

EL PARTIT D'AHIR NO EL RESSENYEM PER MANCA MATERIAL DE TEMPS. ES UNA LLÁSTIMA.

Espectacles

per DON SERVANDO

NOTA

No voldríem pas mai deixar res en l'aire; però ja compendran els lectors que mereixen tota l'atenció dels nostres repòrters i crítics, les nostres belles dames; més avui encara que amb el concurs "Les Gràcies", tothom preté endevinar quines són les més elegants.

Perxò, no podem degudament ressenyar, com és la nostra costum, la sèrie dels importants espectacles donats a les sales del teatre-cines figuerencs, sobre tot aquesta setmana que s'ho valia per la representació a "El Jardín" de "Juan Sin Tierra", obra social del líder republicà Marcel·lí Domingo.

Sala Edison

En aquesta sala, s'han donat excelents pel·lícules, reeixint "El Gran Combate".

Les atraccions no varen donar el resultat que s'esperava.

Casino Menestral

"El Mistic" va constituir un nou èxit per Eduard Cabré i la seva companyia.

En dir que ha sigut en l'obra que ens ha plagut més el seu treball, està tot dit.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
del as Deudas del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

GIRONA

Ramblejant

per KOLIN

■ Fins ara tenien feina a posar rajoles els paletes, però si és que els ulls no ens feren pampallugues, en un ball d'«élite», vejèrem com n'engaltaven un parell cada u, una cadenciosa parella.

¿O, com va anar això, bons amics Roseta i Emili?

■ Tanta feina que els hi donàrem, i té, pluja i vent i vent i pluja; els toros en orris i les nostres simpàtiques damiselles sense poguer presidir com se mereixien.

Sort que esperem veure-les el diumenge vinent lluint la castiça «mantilla».

DAMES:

DAMISEL·LES:

Recordin que s'apropen les Fires i la temporada dels banys per a encarregar dia i hora per vostra Ondulació Permanent, garantitzada per mitj any, al mínim preu de 25 pessetes, amb la Màxima Perfecció a la

PELUQUERIA GRAN-CHIC

Bajada de S. Pere, 2 (davant la Rambla)

■ Hem tornat a veure reunit el Ple del Club de l'Embrague. Hem sentit altra volta les eternes qüestions tècniques que sobre el ram es diluciden en dites reunions. Això però, felicitem als membres del Club pel nomenament tant encertat de la seva Presidenta.

Roseta, Roseta, et fas la mestressa!

■ «Maries són Maries, Maries m'han de matar, si les Maries em maten el morir no em recarà.»

Aquesta cantarella que ens féu reviure oportunament Mestre Coromines, la tenim clavada al cervell d'ençà que no canta altra cosa un nostre cap-pare enamorat de la Maria F.

— Merceria Novetat —

CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

■ Hem tingut setmana d'elegància amb la setmana santa. No en volgueu més de gràcia lluint les «mantillas». Entre d'elles, nosaltres hi vejèrem tres formoses aspirants al nostre premi «Les Gràcies.»

Celebrem la costum que ens féu gaudir d'altre caient de bellesa.

Academia Martí

Se admiten señoritas para confeccionarse ellas mismas toda clase de prendas de vestir a 4 pesetas al mes.

Se venden patronas de todos tamaños a precios módicos.

Lasauca, n.º 1, 2.º piso ♦ FIGUERAS

■ «Acude, corre, vuela, traspasa la alta sierra, ocupa el llano»...

Així diuen uns versos, i així ho practica el conegut sportman Rocalba.

Vegades, però, es deté un instant precís a la «taquilla» (guixeta, se'n diu ara) del Casino Menestral, i pregunta:

—¿Ha pres entrada l'Elvi?

■ Falet, Falet, me sembla que et vols fer comunista. Ara ja comences fent el rusòfil, i de rusòfil a ésser sovieta, només hi ha un pas.

Vetaquí perquè t'agrada tant l'Olga, aquest nom rus, tan sonor, tan melòdi, i que altrament correspon a una cara de àngel que us faria feliços a tots dos, si no fosseu tant nens encara.

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca
Servei Permanent
Petroli, oli, grases i valvolines
Placeta, 1 — — — Telèfon: 3
FIGUERES

■ Estem indecisos... Sabs?... Es allò del respecte a la tradició, a les velles costums, al passat... Però, es tan bonica i alegre la joventut! I riallera! Sense deixar de la pensa un fervent i pregon record al moment de dissort, hauriem de poguer riure quan ens hi

—Sí, dona, sí; ves a la Merceria
MONELL i ho trobaràs.

convida Natura, tan abundosa, tan pròdiga.

Vejem, sinó els aucells.

Per què, doncs, no dir-te bonica nineta rossa i joganera, Maria Gifre, que enyoràvem la teva presència al ball de l'Sport?

I també de les fastuoses i guapes pairalencques Maria Josepa i Maria del Pilar!

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERE

■ El nostre company Antonio Ll. està enamorat com tot un sant de les devocions.

Perxò ningú va trobar estrany, que un jorn, capficat per les cabòries amatòries, entrés a l'estanc de l'engrescadora Marín, i preguntés: «Es aquí que fan comèdia?»

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutila, 27

FIGUERAS

COMPRESUS CALZADOS EN

“EL GLOBO”

CASA COMAS

CARRER DE GIRONA, 20 • • • • FIGUERES

El Temple de l'elegància
i el bon gust

Plisados, Calados y Bordados

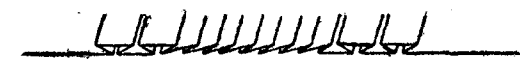
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

PELUQUERIA GRAN CHIC

Baja de San Pedro, 2 (frente a la Rambla)

DE

ENRIQUETA PAU

del Instituto de Beauté Parisièn.

Ha contratado al artista de Peinado

Jacques Coll

de las Casas Jules Etienne y Clevers de Paris

Precios excepcionales

Ondulación permanente garantizada 6 meses con Aparato Eugène.	25 ptas.
Aplicación de tinte desde	4 "
Ondulación al agua	2'50 "
Ondulación Marcel	1'50 "
Corte del cabello	1 "
Champú	1 "
Lociones de las mejores marcas desde	1 "

MÁXIMA PERFECCIÓN Y GARANTÍA DE NUESTROS TRABAJOS

Venta de crema "GRAN CHIC" a granel, especial de esta casa, exclusivamente para sus clientas

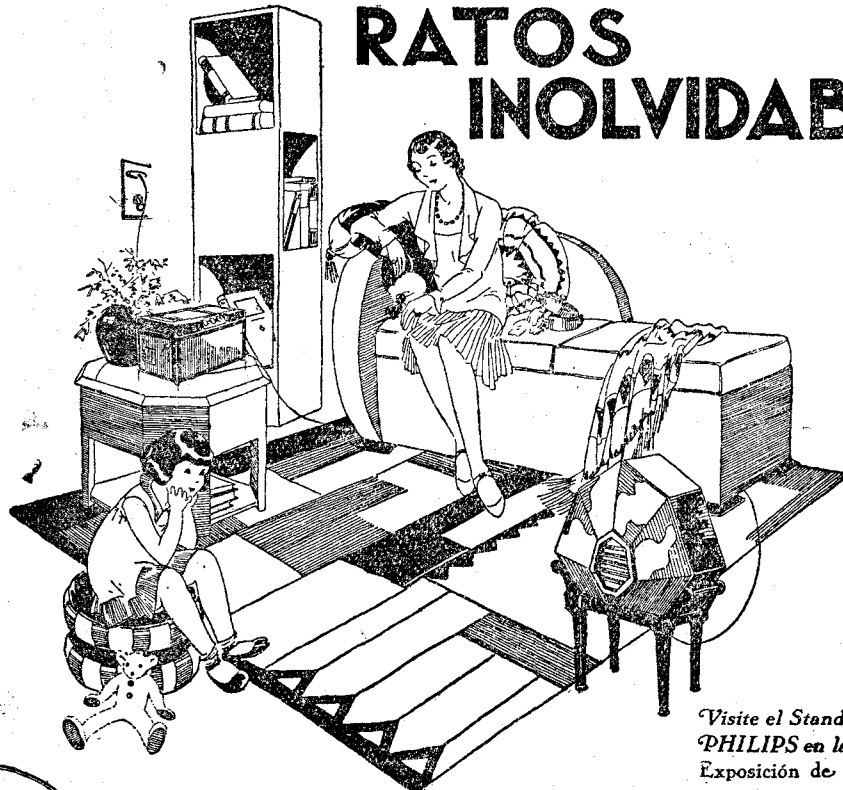
Enseñanza completa de Ondulación Marcel al agua y permanente : PRECIOS MÓDICOS

Garage Citroen =

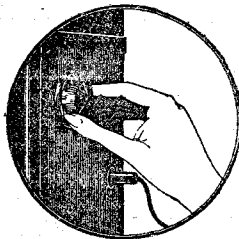
Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

RATOS INOLVIDABLES

Visite el Stand
PHILIPS en la
Exposición de Sevilla

Ratos inolvidables de deleite espiritual proporciona a sus poseedores el RECEPTOR PHILIPS DE LUJO, CON ENCHUFE A LA LUZ Y CON ALTAVOZ ELECTRODINÁMICO. Los más grandes artistas dentro de cada hogar, con fidelidad asombrosa de reproducción y a través de un aparato que es realmente un objeto de arte.

Combinación de Lujo con altavoz electrodinámico 2013, derivatensiones y reproductor gramofónico, Ptas.

El Receptor PHILIPS de Lujo, ofrece las siguientes particularidades: Un solo botón de mando. Gran selectividad. Enchufe directo a la red del alumbrado. Amplificador de gramófono. Válvulas PHILIPS "Miniwatt", entre ellas la famosa "Pentodo".

PHILIPS

Pida a su proveedor una demostración gratuita, sin compromiso alguno, e infórmese sobre nuestro sistema de venta a plazos.

La PHILIPS RADIO tiene a gran honor poder comunicar los indiscutibles éxitos obtenidos por su receptor 2514 y 2511, elegidos como los dos mejores aparatos entre un gran número de concursantes competidores, por un Jurado de más de 200 personas durante la Exposición de T. S. H. de Checoslovaquia.

Estos aparatos son los preferidos por los personajes de la realeza; siendo poseedores de ellos, entre varios, el Príncipe de Gales, la Princesa María José de Bélgica y su padre, el Rey Alberto.

Por lo demás, el número de compradores de nuestros aparatos, es a diario constantemente progresivo.

Representante en esta ciudad:

Enrique Fábrega, Rambla, 11 - FIGUERAS

La vida humana portava amb el segle morts distints. La psicologia opressora de l'Edat Mitjana es fonia definitivament en l'anhel magnífic de llibertat de consciència que els homes lentament assolien en tot el món civilitzat. Les costums eren altres, més senzilles i més nobles que les d'ahir.

I l'Empordà no es quedà pas enrera. El Port de la Selva, barra de pescadors humils, obtingué de Carles II la seva "Carta Puebla" que encara conserva l'Ajuntament d'aquell poble com un dels seus més preciosos i llegítims tresors de la dignificació humana.

Què podia fer allà dalt la vella carcassa de Sant Pere de Roda encimbellada a la muntanya? Els temps havien canviat sobtadament. I els monjos no s'avenien a conviure en aquella esfereïdora desolació. Per això el fiscal del regne, després d'estudiar un llarg document presentat pel cabildo de Sant Pere, signat per l'abat Francesc Guanter Pi, opinà en 16 de març de 1791 que el trasllat era oportú i convenient. També el bisbe de Girona informà favorablement aquesta proposició, i el 24 de setembre de 1798 el rei firmà el decret accedint a lo sol·licitat. El successor de Francesc Guanter Pi, Joaquim de Clavera i de Guadell, abat en 1794, començà a edificar el nou cenobi, molt més limitat i pobre que aquell que posseïa tanta riquesa. En el temps del nou ajornament sols hi havien dos monjos, tres servidors i un germà donat.

Les propietats anaren desapareixent una a una. En 1807 tenien encara les de la muntanya de Roda i les pabordies de Llansà i Vilademat. La comunitat recabdava unes 2.500 lliures per any.

Indicis de les noves corrents que poc després originaren les lleis de desamortització de l'Estat, fou el decret donat el 18 d'agost de 1809 per l'emperador Bonaparte, ordenant que en el terme de quinze dies s'havien d'abolir totes les ordres religioses. L'abat de Sant Pere de Roda, Joaquim de Clavera, anà a amagar-se a l'abadia de Banyoles on hi visqué amb els dos únics monjos procedents de Vilasacra, fins l'any 1814, quan, foragitats els francesos, el Sagrat Definitori manà que els monjos es reintegressin a llurs convents. L'abat de Sant Pere de Roda escrigué a la dita institució la carta següent:

"Consecuente al oficio de V. S. de 29 del pasado Abril, he

parcial de la humana rancúnia. En el mes de maig de l'any 1708, el mariscal duc de Noailles entrà a l'Empordà amb 8.000 homes. Els nostres exèrcits l'escometeren, com se sap, contenint per un temps a l'invasor, per qual motiu aquest es replegà pels pobles empordanesos. "En este territorio—diu Bofarull—los aburridos invasores hubieron de adoptar el gran medio, desahogaron su furia contra todos los lugares abiertos, saqueándolos, despojando a las iglesias de las alhajas del culto..." (1)

L'abat de Sant Pere de Roda, Josep Despalau, s'enllestí a defensar el cenobi de les segures escameses de l'enemic; però les forces invasores eren tant superiors que amb prou feina ell i els seus monjos pogueren fugir amagant-se per la muntanya. L'endemic es presentà a Sant Pere en l'istiu del 1708. El seu general Noailles, home molt erudit i noticiós de l'importància eminent assolida pel cenobi en el decurs dels temps i cobejos de les seves riqueses, entrà en ell, regirà el temple i la seva preciosa biblioteca i s'endugué tot el que li féu peça. Entre els objectes més rics coneuts hi figura la famosa biblia, anomenada "de Noailles" que es troba enriquint la Biblioteca Nacional, de Paris.

No és difícil imaginar-se l'estat deplorable en què quedà el monestir després de la invasió. Els seus monjos ja no podien deturar la seva ruïna incipient, doncs ja no tenien ni els servents ni les poderoses rendes d'altres èpoques. Viure allí dalt, en la soletat d'aquelles muntanyes, dins la freda immensitat d'aquella construcció esfereïdora, era un sacrifici, que sols el podien retre els vertaders amants de la religió i de l'Ordre benedictina. En 1720 sols vivien 8 monjos en ell, sense cap abat, doncs en Josep Despalau havia desaparegut misteriosament en 1717, no se sap si per mort, o presoner, o simplement fugitiu.

En 1721 ocupà l'abadia de Sant Pere en Josep de Gayolà, procedent d'una família aristocràtica, possiblement de la que durant tants d'anys obtení un lloc ben distingit en la història de la nostra ciutat, doncs al morir deixà els seus béns al monestir, entre els

(1) Antoni de Bofarull.—Obra citada, vol. IX, p. 24.

quals hi havien dos camps a tocar la vila, un de setze vessanes i l'altre de nou i mitja i dos cases (1).

Procurà aquest, resoldre els plets que tenia el convent, un dels quals i d'una ja llarga durada, era el sostingut contra els habitants del naixent poble del Port de la Selva respecte del delma del peix.

Josep de Gayolà comprenia molt bé que els temps d'espendor d'aquella casa s'havien esmunyit definitivament. Per aquest motiu, ses activitats es desplaçaren en treure tot embull que dificultés la seva vida i en fer millores a les propietats.

En veure que els veïns de Llansà no pagaven les "tasques" de raimns, grans i demés que devien aportar anyalment com a cens al cenobi, resolgué fer una concòrdia entre les dugues parts. Per aital motiu es reuniren a la Sala Capitular del monestir el Cabildo i l'Ajuntament del citat poble, acordant-se de que aquest pagaria al cenobi la quantitat anyal de cent lliures barcelonenses, quedant el comú del poble exent de tot altre tribut. Ratificà la concòrdia la Reial Audiència en 17 de febrer de 1739.

En aquest temps sols hi havien en el monestir els següents monjos.

Dr. Josep de Gayolà, abat.

Fr. Josep de Domènec, paborde de Vilademat.

Fr. Joan de Vivet, cellerer.

Fr. Francesc de Pastors, monjo.

Dr. Rafel Soler, obrer.

Fr. Josep de Roger, almoiner.

Fr. Nicolau Milsocós, canarar.

Fr. Bonaventura de Gayolà, paborde de Llansà.

Fr. Roc Boher, monjo.

Gayolà morí en 1739, succeint-lo Francesc de Cortada (1740-1757). El rei Ferran VI reconeix en 1755 les possessions i les actes i privilegis dels reis de França i dels Sants Pares i els senyorius sobre les viles de Llansà i llocs de la Selva de Mar, i de la vall de Santa Creu. També confirma els drets de pesca de les cales de la costa. El cenobi tenia les dècimes del peix que es pescava en les

(1) Document de propietat particular.

cales de Culib, Portelló, Gallardera i Colleró. Tots els pescadors havien d'entregar al cenobi la dècima, o de lo contrari satisfer-li la quantitat de cinquanta lliures anyals. Aquestes contribucions originaren interminables plets entre els habitants de Llansà, Port de la Selva i Selva de Mar, que acaben amb la vida del monestir.

La pobresa que invadi al cenobi en el segle XVIII; l'esperó de una vida més agradable al pla i a la ciutat i per sobre de tot la guerra amb França (1), induïren als monjos a demanar al rei la trasllació de l'abadia a Vilasacra. En el decurs dels últims anys, com si una determinació arrelada perseguís als seus abats, havien adquirit grans extensions de terres en aquell indret.

Certament, la vida a la muntanya de Roda s'havia fet quasi bé impossible. Les boscuries centenàries que colgaven bona part de ella, a un i a altre vessant, havien desaparegut. Moltes de les seves fonts de regalades aigües eren assecades. La vida es congriava a les llars naixents dels pobles de la costa, i un esperó lliberador, resultat de les noves teories socials, s'havia infiltrat en l'esperit dels antics servidors i terratjans de l'Empordà. Els antics comtes d'Empúries, convertits en ducs de Medinaceli (2), seguint la tradició dels seus avantpassats, s'apropriaren de moltes de les terres que un dia foren del convent.

(1) Novament les tropes franceses penetraren en 1797 en el monestir. Els seus monjos en fugiren precipitadament, anant-se'n el seu abat a recollir a l'ermita de Sant Baldiri, de la vall de Tabalera. L'invassor, segons conta en Teodoro Baró ("La Crònica de Catalunya", 1 de setembre de 1876) téu un gran pilot d'imatges en el pati del convent, pegant-les-hi foc tot cridant amb una salvatge gatzara: "Bruléesi bruléesi". Alguns dels monjos s'emportaren lo que recollir poderen; entre ells un anomenat Altaràs, recollí la vaixel·la de plata amb l'escut de la casa, avui propietat de la seva descendència. Els veïns del Port de la Selva baixaren l'estàtua de pedra de Sant Pere, grolllerament policromada en el començament del nostre segle, i que es troba en l'allar lateral de l'església d'aquell poble. En el capítol IX parlarem dels objectes procedents del monestir escampats per l'Empordà.

(2) El comtat d'Empúries, que acaba pot dir-se amb la mort de Malmuei, passà en 1321 a la Corona d'Aragó i a l'infant Pere, que el cedí a son germà, Berenguer. Els ducs de Cardona i de Segorbe en foren els seus successors i més tard, per casament, els de Medinaceli.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras

● ● GLORIA ● ●

Aparatos de radio directos a la corriente por 480 pesetas
Incluido altavoz - Resultados sorprendentes - Demostraciones

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

RADIO ATWATER KENT

Gramófonos ●

Discos ●

Artículos Fotográficos

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 7

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

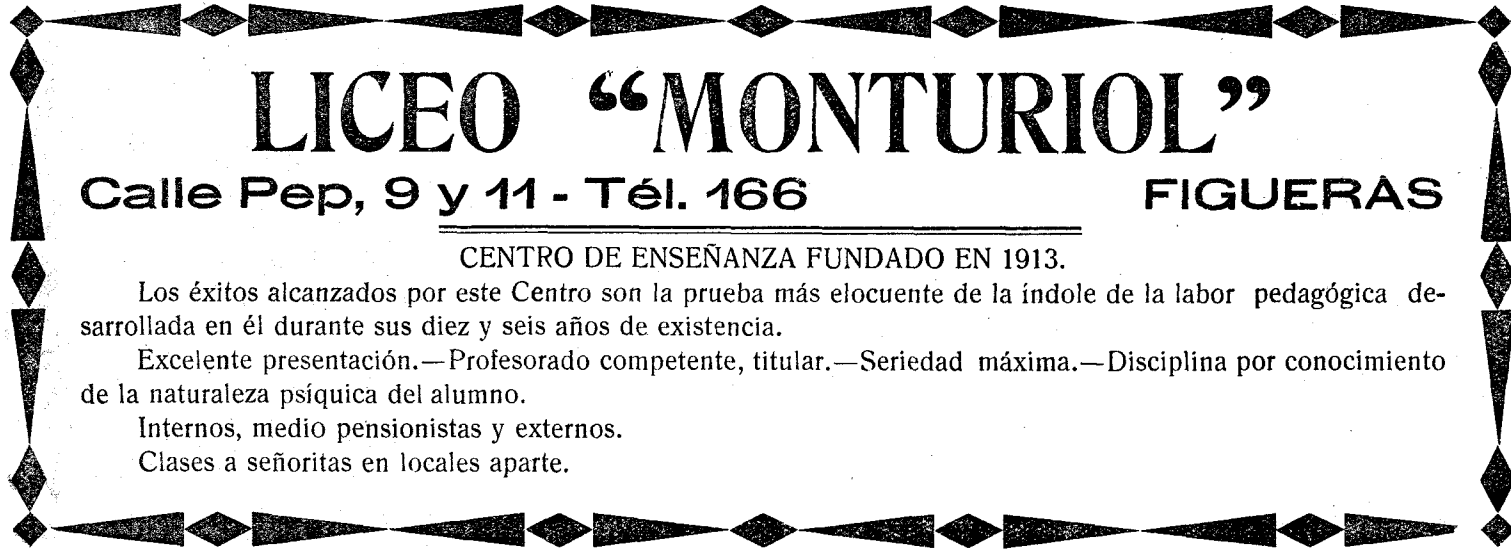
CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Surtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
; : : : la industria : : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la

BANCA - BOLSA y CAMBIO

NOTAS

De la COMARCA

DE CADAQUÉS

!!!Quina barra!!! Aqueixa exclamació va brollar dels llavis de tots els cadaquesencs en llegir el n.º 143 de "Sol Ixent", tot ell dedicat (i quin honor!) als de Sota les Voltes, que segons sembla el tenen obsesionat.

!!Quina barrall! Com no s'ha donat compte, ànima de cantí, que aquí tots ens coneixem, i que, per tant, digui lo que digui, l'han de pendre a mofa?, i que quan desbarri, com en el darrer número, sols provarà l'exclamació de: quina barrall!

Què el Sr. Pont va fer dos viatges a Madrid, per tal d'aconseguir la carretera de Cadaqués a Cap de Creus és cosa que tots ho sabem, i prou també sabem que aquests viatges els va pagar de la seva butxaca; no va fer com uns que nosaltres coneixem que per figurar "como nó", a un homenatge a Primo de Ribera, que malahida la falta que hi feren, han fet pagar els gastos al poble, i que, a l'ordre governativa diguent que reintegressin a la caixa municipal les 500 pessetes gastades, han contestat "qué macana!" Prou, no som encara on anem, i no seria estrany que dintre de pocs dies tinguessin d'"apoquinar" les 500 pessetes gastades.

Que es creu el "Sol Ixent" que els veïns de Cadaqués beuen a gallet i s'empassaren la seva afirmació de que el nostre amic, en Moisès Serriñana, durant la seva actuació com Alcalde, va endogalar i empenyar a la Vila? Tothom sab que això és mentida, i, en prova, és el sentiment amb que tota la vila va veure la seva sortida de l'Ajuntament, on el va portar, no el favor de cap Poncio de la Dictadura, si-

nó la Llei, substituint tots els anteriors Ajuntaments d'Espanya per les Juntes de Vocals Associats, de la que formava part. Va sortir de ca la Vila per no haver acudit a una cita governativa, que tenia per fi reunir diners per la subscripció nacional a favor de Primo de Ribera. En canvi, en Salvi Rubiés degué el seu nomenament de Alcalde, al Governador Sr. Chamorro, postergant, per tal d'ésser-ne, totes les seves idees i entrant en la Unió Patriòtica, completament al servei, ell i els seus acullits, del dit governador Sr. Chamorro.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO SOMETIDO A LA PREVIA CENSURA GUBERNATIVA

Res diem, de comptes, perquè sabem que el Sr. Serriñana prepara la publicació detallada "al cèntim" de tota la seva gestió administrativa; i si en Salvi Rubiés no fa el mateix amb la seva, el Sr. Serriñana se proposa publicar-la també, perquè tots els veïns i tots els llegidors de "Sol Ixent" puguin comparar.

I anem al Pòsit de Pescadors. Pobre Pòsit!, en bones mans ha caigut. De les sanes intencions dels senyors que ara se presenten com a redentors, és bona prova la següent: Quan va comprar la casa del Pòsit va emprar a la caixa Central de Crèdit Marítim sobre 150.000 pessetes al interès del 3 per cent i amortitzables dintre un número determinat d'anys; les dificultats econòmiques del Pòsit ens privaren de complir com s'havia convingut, per lo qual vingué una reclamació i en lloc de resoldre-la deixant al Pòsit la quantitat que necessitava per complir lo pactat, varen resoldre pagar a la Caixa Cen-

tral la totalitat de la deuta, fent un emprèstit cobert per els dirigents actuals de 51.500 pessetes amb l'interès del 6 per cent net, de lo que resulta que abans pagava el Pòsit uns 300 durus anys d'interessos, i d'avui endavant en tindrà de pagar més de 600 d'interessos i els impostos. I no creguin que els diners els hagin deixats sense garanties; si les notícies que tenim són certes, no solsament han hipotecat la casa, sino també el moll d'olives construït en la mateixa amb diners de petits accionistes (pobres accionistes!) que han perdut tota garantia de les seves accions. Com per mostra basta un botó avui ensenyem aquest, un altre dia n'ensenyarem d'altres.

Que la Comissió permanent de l'actual Ajuntament no sab lo que és dèficit al dir que el passat Ajuntament va saldar amb dèficit gros! Doncs les obligacions del Emprèstit del Matadero que no s'han amortitzat, i els interessos de les mateixes, o siguin unes 1500 pessetes mal contades, que no s'han pagat, corresponent al pressupost de l'any passat, és dèficit o és superàvit? I les comtes de treballs, del mestre d'obres Joaquím Benajam, que pugem més de dos mil pessetes? També és superàvit? I les factures d'obres i promocions i tantes d'altres coses pendents de pago, són dèficit o superàvit? A Cadaqués d'això en diuen deutes, i és l'herència que ha deixat el passat Ajuntament a l'actual. De totes maneres, l'Ajuntament, per aclarir la situació amb que els ha deixat l'Ajuntament anterior, va pendre l'acord el dissabte passat, de fer venir un advocat administratiu per a que revisi tota l'administració de l'Ajuntament passat, i si hi ha extralimitacions, desfalcs o altres coses lletges, exigeixi les responsabilitats a que hi hagi lloc. Ara que estan de moda les revisions, aquesta s'imposava. I fins a un altre dia.

NOTA DE REDACCIÓ

Ben sovint topem, malhauradament, a la vida, amb pedruscall per damunt del qual no hi ha pas més remel que trepitjar-hi amb bores, i ben ferrades. Els pastors a muntanya, es salven dels escurçons aixafant-los-hi el cap amb un cop sec d'esclap.

Suposem que sabran que volem dir, els pocalotes de Sol Ixent, difamadors de la més pulcra honestetat. I prou que no val pas la pena de capficar-s'hi més, car si fossen bones peces, alguns d'ells no s'haurien pas d'amagar de la llum del dia, o fuger de la vila i viure'n fora. I si valguessin tres xavos i no portessin l'oli ranci, encara tenim «lates» per entaxonar-los-hi, que les seves només serveixen per fer esquellots.

L' actual Ajuntament de Cadaqués, que ja

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria M O N E L L

ACEITES Y GRASAS MINERALES

--: LUBRIFICANTES --:

La Comercial e Industrial

Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

va pel camí honrat i recte (sense contemplacions), ja trobarà on són les niades esgarriades, i llavors sí que no sabrem com matar puces.

I no en parlem del cervell dels homes, que amb els que no en tenen, és malaguanyat el temps que s'hi perd. No veieu que no sabeu ni que vol dir dominical!!

Vaja, prou: «La Galeria» surt el dimecres i es ven a can Batllósera, del carrer d'Enginyers, 3, a la ciutat de Figueres i al preu de 15 cèntims. Batllósera també ven cartells per aprendre de llegir i piçarrins d'escriure, així com orelles de burro per les criatures fanques. Us ho assabenten des de la Redacció, Muralla, 4, per a que en prengueu nota.

Apa!, alante, dormiu tranquils que ja us caçaran les pessigolles.

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionistas del BANCO DE LA UNION.

Dichos tercer premio, aproximaciones y centena, importan CUARENTA MIL PESETAS.

Asociándose a este Banco, además de constituirse un capital, se juega gratis todos los meses a la Lotería Nacional y se puede tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

-- SE SOLICITA REPRESENTANTES --

Agencia para Cataluña y Baleares:
Paseo de Gracia, 48, 1.º BARCELONA

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

En la nit del Dijous Sant, anant a Verges per a veure la processó, l'automòbil conduit per Joan Pericot, maniobrant per a no fer mal a uns ciclistes, un d'aquests anà a topar amb el vehicle, resultant ferit, així com també el conductor de l'auto Josep Pericot i Maria Lluisa Vidal. El ciclista és en Joan Miás. Altres cotxes els portaren aquí, on foren assistits.

—El pintor Sr. Sert ha fet proposicions a l'Ajuntament per a la compra del Castell de Montgrí. Aquest senyor ha ofert, en cas d'arribar a un acord, la conservació de l'històric castell i fer la construcció d'una carretera pel seu fàcil accés, així com la repoblació d'un tros de muntanya al vol de l'edifici.

—Una demostració de que el turisme cada dia s'extèn més, ho ha sigut en la darrera Pasqua, que, aprofitant aquestes dues festes, han sigut molts els excursionistes vinguts per admirar les belleses de Torroella i entorns.

C.

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados
a cualquier precio

DE LA CIUDAD

EL «Allgemeine Deutsche Automobil-Club» (Adac), que con 133 mil socios representa la mayor asociación de automovilistas del continente, organiza desde ayer hasta el 15 de mayo un viaje de sociedad y de estudio por Francia y España. El viaje empezó el 22 del mes en Friburgo de Br. En jornadas: Lyon, Marseille, Barcelona, Valencia, Granada, Málaga, Sevilla, Madrid, San Sebastián, Lourdes, Bordeaux, Tours, París, Verdun, Trier. Para el viaje del «Adac» por Francia y España se han inscrito 90 automóviles con un total de 246 pasajeros.

SEGÚN nos participan llegarán los automovilistas del A. D. A. C. (Allgemeiner Deutscher Automobil Club) el 26 a nuestra ciudad. Los diversos clubs de automóviles y motocicletas de Francia y España proyectan recibir a los automovilistas alemanes. Las partidas y las metas de las jornadas se verán por las banderas. En el año anterior el A. D. A. C. dirigió su viaje de excursión al extranjero, a Yugoslavia; en el penúltimo año a la Riviera Italiana. Esta vez el viaje del A. D. A. C. va a Francia y España. La mayor parte de los automóviles que concurren en el viaje son de origen alemán. Aunque el viaje no tiene carácter de deporte, sino sirve sólo al turismo y a la sociabilidad, estarán representadas todas las clases de automóviles, desde el automóvil de deporte gallardo hasta la limousine elegante, principalmente de fabricación alemana. Particularmente numerosas, son las inscripciones de las

- Saps que la María s'ha casat?
- No m'extranya. Per què?
- Comprava a la Merceria

MONELL

marcas Mercedes-Benz en total 15 automóviles, 10 Horch, 8 Wanderer, 7 Adler, 4 N. A. G., 3 Opel, 2 Audi y Stoeber, 1 Maybach, Hansa-Lloyd, Kühn, Presto, Roher. Además de los productos alemanes están representados en la caravana de los automovilistas alemanes también automóviles de origen francés, belga, italiano y americano. El viaje tiene lugar bajo la dirección del presidente de deporte del A. D. A. D. Ewald Kroth.

ES VEND

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

EL Festival Taurí a benefici de l'Hospital que fou sospès el dia de Pasqua, per causa de la pluja, es celebrarà el proper diumenge dia 27.

Es de esperar, que l'entusiasme que tenien els figuerencs per concurre a la Festa, la qual produí vinguda extraordinària de comarcans i també d'autos, malgrat el temps, es manifestarà novament diumenge que ve, amb un ple a la Plaça.

Foren elogiades les «monyes» i banderilles de luxe confeccionades per distingides senyorettes d'aquesta ciutat que s'exposaren en els Magatzems Puig París i en la rellotgeria de Francesc Casals, i comentat molt favorablement el cartell de propaganda del Festival que generosament pintà l'artista Sr. Antoni Roger.

Desitgem que l'èxit de la Festa correspongui als esforços i entusiasmes dels que l'han organitzat i produeixi un bon ingrés pel nostre Hospital.

Al primeres horas de la tarde de ayer, se dice que por cuestión del agua, se pelearon en las escaleras de su casa (Plaza Industria, 1), los vecinos Pedro Palay Garriga y Jaime Llo-

rens Martínez, resultando éste con heridas en la cabeza y el primero con lesiones en ambas manos.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANÁLISIS - ESPECÍFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

OTRA riña violenta ocurrió en la misma tarde, sobre las cinco, frente al Matadero, entre los feriantes Marcos Orús y Ramón Juncá, el cual sufrió una herida de alguna consideración en la cabeza.

Señales de los tiempos.

EN la próxima quincena de mayo contraerán matrimonio los distinguidos amigos Dr. D. Juan Vanrell, de Barcelona, con la señorita María del Carmen Díaz, hija del inteligente Interventor municipal de nuestra ciudad, D. Claudio.

Sea enhorabuena.

Es vend una librería molt acreditada a Port-Bou.

Per tota mena de detalls a F. COROMINAS, Carretera de Roses, 24, Figueras.

GALANTEMENTE invitados por don Pedro Gironell, de la nueva Peluquería para Señoras "Pierre", para asistir a la inauguración efectuada el viernes último, uno de nuestros amigos tuvo la amabilidad de representarnos y hacernos descripción del moderno y lujoso confort con que cuenta la casa. La instalación es al estilo americano con aparatos "Gallia" de París y lavabos "Porcher", correspondiendo el mueblaje a la acreditada casa Siqués, y las operaciones de instalación y decorado a los reputados industriales Sres. Espigulé, Cristau, Casa Vda. de Perramón y Badó.

Entre los distinguidos concurrentes que figuraron en el acto de la inauguración, estaban don Alfonso Cusí, don Francisco Guillamet en representación del Alcalde y acompañado por el jefe de la guardia municipal, Sr. Cifuentes, don Emilio Pallisera, del Sindicato de Músicos de la provincia. El Sr. Coronel de San Quintín excusó su asistencia

con una simpática carta de felicitación.

"Pierre", el fundador del establecimiento, ha sido varias veces distinguido con primeros premios y medalla de oro en varios concursos.

Entre los dependientes, además de los oficiales, figuran una manicura y un "botones".

Es de celebrar que se vayan implantando establecimientos así dignos de resaltar, como sus homólogos, entre los de la provincia.

Agradecidos por la fina invitación.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, con patente pagada hasta el 30 de Junio próximo por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

«NUEVO FIGUERAS» publica con su último número, una sincera nota crítica de actualidad sobre la confección del programa de festejos para la ciudad, en las próximas Ferias de Santa Cruz.

Nos parece dicha nota la expresión general del sentir figuerense.

Celebraríamos que una institución tan popular como el Foment de la Sardana, lograra la ejecución de sus manifestaciones de una manera pública y sin taquilla también.

La música popular y la memoria del glorioso a la par que humilde Pep, bien lo merecen.

LA diada de Sant Jordi ha passat per la nostra ciutat bon xic deslluïda.

Sardanes a la Rambla, al cap-vespre, tindrem i prou.

Potser si, el poble enyora quelcom més que no pas ballades i llaçades.

Diu Peius:

«Sant Jordi, Sant Jordi,
que aranyes matetz,
n'i hi han de tant fines,
que filen terenyines,
i non les veietz.»

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERES

PARA mañana se anuncia un interesantísimo concierto en la Asociación de Música, con la actuación del

eminente violinista Juan Manén y el insigne pianista Guillermo Garganta.

El programa lo constituirán escogidas composiciones de Mendelsshon, Bach, Beethoven, Paganini-Manén, Schubert, Manén y Sarasate.

Kioskos de tota mena de diaris, revistes, etc., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueras.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31 Figueras

Per arrendar

s'hi troba una casa prop de l'estació, aigua viva i mosàic. Hi ha jardí i dóna a dos carrers. Informaran a ERAS DE VILA, 32, CIUTAT.

Concurs "Les Gràcies"

Les tres més elegants damiselles figuerenques, quines són?

A qui correspondran els premis VENUS - MINERVA - JVNON?

Què tothom se fixi amb les damiselles figuerenques. Se n'han d'escollir tres per correspondre als premis.

Mireu-les al carrer, al ball, al cine, per casa (si hi sou visita), al camp d'esports, als "toros", als "caballitos", per tot arreu. Cerqueu les tres més elegants.

En el vinent nombre donarem el lloc d'emplaçament de les bústies o urnes, les condicions com se farà la votació, les paperetes d'elecció i direm quins són els presents que se faran a damiselles la VENUS, MINERVA, JVNON.

Fixem-s'hi tots, que som tots que hem de votar i escollir-les.

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria
Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueras

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y alcoholes desde 100 a 1.000 idem.—Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencias de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
LASAUCA, NUM. 20 •• FIGUERES